
ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΙΑ

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ένα διεθνές οργανωμένο έγκλημα

Σεμινάριο, 21-22 Οκτωβρίου 1996

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Α. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου

1. Η πορνεία αλλά και η σεξουαλική εκμετάλλευση των γυναικών από τρίτους δεν είναι νέο φαινόμενο. Πάντα αποτελούσε πρόβλημα, ιδίως η δεύτερη, η εκμετάλλευση, που διεθνείς συμβάσεις και πολλές εθνικές νομοθεσίες απαγόρευσαν, και μάλιστα κατέστησαν ποινικό αδίκημα.

Ωστόσο, τις τελευταίες δεκαετίες το φαινόμενο αυτό προσέλαβε ανησυχητική μορφή και διαστάσεις.

Όπως και άλλες αξιόποινες πράξεις, εξελίσσεται, δυστυχώς, σε διεθνές οργανωμένο έγκλημα, με αποτέλεσμα και την ποσοτικά σημαντική αύξησή του.

2. Τί σημαίνει διεθνές οργανωμένο έγκλημα;

Μια εγκληματική δραστηριότητα την οποία αναλαμβάνει συστηματικά να αναπτύξει και επεκτείνει μια οργανωμένη ομάδα ανθρώπων (μαφία), περισσότερο ή λιγότερο πολυάριθμη, η οποία δρα σε περισσότερες από μία χώρες. Ο σκοπός είναι κερδοσκοπικός (υπάρχει αντίλογος για την τρομοκρατία, αν είναι, διότι συνήθως δεν έχει σκοπό κερδοσκοπικό). Παραδείγματα διεθνούς μαφίας: ναρκωτικών, σεξουαλικής εκμετάλλευσης γυναικών και παιδιών, εμπορίας όπλων και απαγορευμένων χημικών ουσιών ή πυρηνικών καταλοίπων κ.λπ.

Συχνά μία μαφία μπορεί να συνδυάζει περισσότερα είδη απαγορευμένων εμπορίων, λ.χ. συχνά γυναικών και ναρκωτικών.

3. Η Ευρώπη δεν ανησυχούσε πολύ, όσο οι γυναίκες-θύματα του εμπορίου αυτού προέρχονταν από τον τρίτο κόσμο, μεταφέρονταν δηλαδή στις διάφορες ευρωπαϊκές χώρες με διάφορες προσχηματικές αιτιολογίες (barwomen, "καλλιτέχνιδες" νυκτερινών κέντρων κ.λπ.). Ακόμα, οι Ευρωπαίοι δεν ανησυχούσαν, απεναντίας έβρισκαν σαν μεγάλη attraction του υπερπόντιου τουρισμού τις ερωτικές σχέσεις με γυναίκες - ιδίως ανήλικες αλλά και ανήλικα αγόρια - μακρινών φτωχών χωρών, όπου η πορνεία και το εμπόριο αυτό ανθεί.

Η ανησυχία άρχισε να φουντώνει, όταν η Δυτική Ευρώπη άρχισε να κατακλύζεται από Ευρωπαίες γυναίκες, ιδίως των χωρών της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και των δορυφόρων της. Και όταν το AIDS άρχισε να προχωρεί με καταστροφικό και στη Δυτική Ευρώπη.

4. Ωστόσο, οι διεθνείς διακρατικοί οργανισμοί, κινούμενοι από διεθνείς μη κυβερνητικές οργανώσεις, άρχισαν ενωρίτερα να επιλαμβάνονται του θέματος, το οποίο ουσιαστικά συνδέεται με τη σεξουαλική εκμετάλλευση και του παιδιού και αποτελεί νέα μορφή δουλείας.

Τα Ηνωμένα Έθνη, ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης, το Συμβούλιο της Ευρώπης έχουν δραστηριοποιηθεί για την αντιμετώπιση του σοβαρότατου αυτού προβλήματος. Σ' αυτούς προστέθηκε ζωηρά και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλοι ζητούν τη συνεργασία και σύμπραξη των μη κυβερνητικών οργανώσεων που έχουν ως αντικείμενο την προστασία των δικαιωμάτων της γυναίκας, των δικαιωμάτων του ανθρώπου, των δικαιωμάτων του παιδιού, των μεταναστών.

Η Διεθνής Διάσκεψη της Βιέννης του Ιουνίου 1996 (οργανωτές: η ΕΕ., ο Δ.Ο.Μ και η Αυστριακή Κυβέρνηση) θα αποτελέσει σταθμό, αν όλες οι χώρες ερευνήσουν κατά βάθος την κατάσταση στη χώρα τους και, στη συνέχεια, συγκροτήσουν ειδική Εθνική Επιτροπή από κρατικούς και μη κρατικούς παράγοντες, που θα καταστρώσουν και, προπαντός, θα εφαρμόσουν πρόγραμμα δράσης με βάση τις αρχές της Βιέννης.

Η καθηγήτρια κυρία van Hemeldonck, μέλος του Ευρωκοινοβουλίου ε.τ., θα κάμει μια γενική θεώρηση των διεθνών προσπαθειών.

Η κυρία Mulfinger-Vaupré, της Υπηρεσίας Ισότητας Ευκαιριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα εκθέσει ειδικά τις προσπάθειες της ΕΕ.

Πριν από αυτές, ο κύριος Ritter, Διευθυντής της Αποστολής στην Ελλάδα του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης, που ήταν συνδιοργανωτής της Διάσκεψης της Βιέννης (1996), θα κάμει σύντομη προσφώνηση.

Οι Έλληνες ερευνητές θα εκθέσουν τα στοιχεία που συγκέντρωσαν σε έρευνα που οργάνωσε το ΙΜΔΑ και ξεκίνησε προ έτους περίπου. Πιστεύουμε ότι αυτά τα στοιχεία, χωρίς να ανταποκρίνονται στην πλήρη ελληνική φαινομενολογία - για τις γνωστές δυσκολίες - πρέπει ωστόσο να την πλησιάζουν πολύ περισσότερο από ό,τι τα ως τώρα παρουσιαζόμενα στοιχεία και να περιγράφουν την όλη ατμόσφαιρα και εικόνα του σχετικού προβλήματος στη χώρα μας.

Τέλος, θα προβούμε σε προτάσεις αναχαίτισης αυτού του εγκλήματος.

Από αριστερά διακρίνονται οι: κ. M. Hemeldonck, κ. A. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου, κ. F. Mulfinger-Vaupré και ο κ. J. Ritter.